

บทที่ 465
พระคุณของพระเจ้า

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกเชื่อว่าเพื่อน ๆ ของลูกจำนวนมาก เวลาต้องไปพบแพทย์ ส่วนใหญ่จะไปโรงพยาบาลเอกชน อีกทั้งมีการประกันสุขภาพ ซึ่งการดูแลของแพทย์ ตลอดจนการบริการของโรงพยาบาลเอกชนเหล่านี้ล้วนแล้วแต่สุดยอด มีการนัดเวลาเป็นที่ชัดเจน คนไข้ไม่ต้องเสียเวลา พุดง่าย ๆ ตั้งแต่เหยียบเข้าโรงพยาบาล พบแพทย์ ตรวจอาการ รับยา จนกลับบ้าน คนไข้ได้รับการอย่างดีเลิศ

วันก่อนลูกมีปัญหาเล็กน้อย เป็นเรื่องเล็กน้อยมากและไม่ได้คิดว่าต้องไปพบแพทย์ด้วยซ้ำ พอดีลูกมีเพื่อนสนิทคนหนึ่งเป็นอาจารย์หมออยู่โรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง คือนั่นคุยกันทางไลน์ พอทราบเรื่องก็บอกลูกว่าพอดีวันรุ่งขึ้น หมอจะออกตรวจคนไข้ ไปพบเขาสิ จะตรวจให้

ดีเหมือนกัน ง่ายดี

ลูกไปถึงโรงพยาบาลเวลา 9:00น. เข้าตามนัดที่เพื่อนหมอบอก พอเหยียบเข้าไปในโรงพยาบาล ลูกก็ถึงกับตะลึง มีคนไข่นั่งกันเต็มไปหมด ทุกแผนก ที่แรกคิดว่าน่าจะเป็นร้อยคน แต่พอเดินเข้าไปดูแล้ว เป็นพันคนแน่ แน่นชนิดทุกแผนก ลูกชายที่ไปด้วยบอกว่าในโรงพยาบาลรัฐเป็นเช่นนี้ทุกแห่งแหละ

ด้วยความที่คิดว่าเป็นเพื่อนกับอาจารย์หมอ ลูกขึ้นไปชั้นที่นัดและไปบอกชื่อที่เคาท์เตอร์หน้าแผนกเลยว่า “ดิฉันมีนัดกับคุณหมอ... ใต้นัดกันส่วนตัวแล้วค่ะ คุณหมอให้มาพบเวลา 9:00น.” เจ้าหน้าที่ถามว่าลูกได้ไปยื่นชื่อทำเรื่องที่ชั้น 1 แล้วยัง ...

อ้าว! นึกว่านัดกับคุณหมอเป็นการส่วนตัวแล้ว ทุกอย่างจะรวดเร็วเหมือนโรงพยาบาลเอกชนเสียอีก 😞

สรุปวันนั้นกว่าจะได้พบเพื่อนอาจารย์หมอกี่ปาไป 11:00น. เพื่อนหมอบอกกับลูกว่า โรงพยาบาลรัฐก็เป็นเช่นนี้แหละ

ลูกคิดถึงวันที่ลูกไปผ่าตัดหัวไหล่ซ้ายที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง วันที่ลูกจะกลับบ้าน ผู้ชายประกันคนที่ดูแลลูกพร้อมผจก.ของเธอไปที่โรงพยาบาล เพื่อดูแลการชำระเงินค่าผ่าตัดและค่ารักษาพยาบาลทั้งหมด ลูกและลูก ๆ ไม่ต้องทำอะไรเลย

มันแตกต่างกันอะไรเช่นนี้!

ในวันนั้น ลูกไม่รู้สึกอะไรนอกจากคิดว่าบริษัทประกันแห่งนี้บริการดีนะ เท่านั้น

มาวันนี้ ลูกเห็นคนที่เจ็บป่วยจำนวนมากที่ไปรอรับการรักษายาบาลจากแพทย์ที่โรงพยาบาลของรัฐ มันช่างต่างกันราวฟ้ากับดิน

แล้วลูกก็อดคิดไม่ได้

พวกเราทุกคนที่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่อยู่ในเกณฑ์ที่เรียกว่าสุขสบาย เราขอบคุณพระเจ้าหรือเปเล่ สำหรับพระพรต่าง ๆ มากมายที่เราได้รับอยู่ทุกวัน?

พวกเรามีรถขับ แถมบ้างก็มีคนรถ เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรนี้ใหม่ ทราบมาว่าการไปรับบริการการรักษาที่โรงพยาบาลรัฐ บางคนต้องไปตั้งแต่ตี 4 ตี 5 เพื่อไปขอบัตรคิว บางคนที่ไม่มีรถเป็นพาหนะ ต้องพึ่งพาการขนส่งสาธารณะ บางคนต้องตื่นแต่เช้าเพื่อไปรอรถเมล์ไปทำงาน ยังกดีที่ได้ยวันนี้มีรถไฟฟ้า รถใต้ดิน

สำหรับผู้ที่ชีวิตมีทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมพร้อม สมบูรณ์แล้ว เราขอบคุณพระเจ้าทุกวันสำหรับพระพรที่พระองค์ประทานให้เราอย่างมากมายเช่นนี้ใหม่ และหากขอบคุณแล้ว เราได้ทำอะไรเพื่อตอบแทนพระคุณของพระองค์หรือไม่ อย่างไร?

ในความเชื่อของพวกเราคริสตชน ไม่มีคำตอบว่าทำไมมนุษย์บางคนจึงเกิดมาสมบูรณ์พลสุข ในขณะที่บางคนเกิดมายากจนข้นแค้น และพิกลพิการ นอกจากพระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคนเพราะพวกเราเป็นลูกของพระองค์เท่านั้น ลูกเล็กความพยายามที่จะหาคำตอบนี้แล้ว เพราะในพระคัมภีร์เอง ยังมีพระวาจาบทที่ว่า

“ในแผ่นดินจะยังคงมีคนยากจนอยู่เสมอ

ข้าพเจ้าจึงสั่งให้ท่านมีใจเอื้อเฟื้อต่อพี่น้องที่ยากจนและขัดสนในแผ่นดินของท่าน” ฉธบ. 15:11

และลูกก็ได้เรียนรู้จากพระคัมภีร์เช่นเดียวกันว่า

“ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” มัทธว 25:40

จากชีวิตที่ประสบความสำเร็จสูงสุดตั้งแต่วัย 30 วัยที่หลาย ๆ คนยังไม่ได้เริ่มต้นชีวิตการทำงานด้วยซ้ำ สู้อการถูกฝังจมดินไป 20 ปี แล้วสามารถกลับมาใหม่ด้วยพระพรของพระองค์ ทุกวันนี้ลูกดำรงชีวิตด้วยความกตัญญูต่อพระองค์ที่สุด และขอถวายสิ่งที่มีค่าที่สุดในการตอบแทนพระคุณของพระองค์ นั่นคือ การให้ตัวเองในการทำมาดีคืนสู่สังคมให้ได้มากที่สุดในชีวิตที่เหลือของลูก ซึ่งเท่ากับเป็นการถวายชีวิตทั้งครบในการรับใช้พระองค์

และลูกจะไม่สามารถรับใช้พระองค์ได้อย่างเต็มที่และทั้งครบเลยหากไม่ได้รับพระพรและพระพรพรทานจากพระองค์

ลูกจึงขอกราบทูลขอพระองค์ได้โปรดประทานพระพร ปรีชาญาณ และพระพรพรทานแก่ลูกในการรับใช้พระองค์ในวันนี้และตลอดดั่ง ๆ ขึ้น ๆ ไปเทอญ

อาแมน

ลูกขอพร: **องค์คนนี้**

www.moving-themountain.com

